

דעם רבינ'ס

עוכס

שמיני - פרה תשפ"ב
גליון 86

דער ריינער קוואל

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

מיר האבן ברוך השם זוכה געווען צו אזא הייליגע לעכטיגע פורים. מיר האבן מקיים געווען די הייליגע מצוות פון פורים בתמימות ובפשיות. עס איז דא א בריוו פון ר' נתן וואו ער שרייבט אז יעצט נאך פורים דארף מען בעטן דעם אויבערשטן אז עס זאל ווערן אנגענומען לרצון אונזערע עבודות פון פורים.

דער שבת רופט זיך שבת פרה. דער הייליגער רבי האט מגלה געווען אין איינע פון די יארן שבת פרה א וואונדערליכע תורה וואס הייבט זיך אן מיט די ווערטער "אחר פורים קורין פרשת פרה" - נאך פורים ליינט מען די פרשה פון פרה אדומה. דער רבי איז מסביר אז פרה אדומה איז א הכנה צום הייליגן יום טוב פסח, ווייל מען

ליינט פרשת פרה זיך צו רייניגן פון טמאת מת, מען זאל זיין טהור און קענען מקריב זיין דעם הייליגן קרבן פסח.

עס איז דא בריוו וואו ר' נחמן טולטשינער לייגט אראפ וויאזוי ר' נתן האט מיט זיינע אויגן און מיט די רמזים פון די הענט געוויזן און פארציילט וויאזוי דער הייליגער רבי האט געזאגט די ווערטער מיט גאר א שטארקע און הויכע קול: "פון אנהייב זענען אלע התחלות געווען פון פסח, ווייל אלע מצוות זענען א זכר ליציאת

מצרים," און דאן האט דער רבי אויסגעצויגן מיט גאר א זיסע קול: "און הייייייינט..." און דער רבי איז געבליבן שטיל!

גלייך נאך די תורה האט דער רבי מגלה געווען די צען באוואוסטע קאפיטלעך תהלים וואס איז באקאנט אלס דער 'תיקון הכללי'. אז אלע דורות שפעטער זאלן וויסן פון דעם גרויסן הבטחה וואס דער רבי האט צוגעזאגט מיט באגלייבטע עדות אז ווער עס וועט קומען צו זיין הייליגן קבר און זאגן די צען קאפיטלעך וועט זיך דער רבי לייגן אין די לענג און אין די ברייט, א טובה צו טון פאר דעם מענטש אים ארויסצונעמען פון שאול תהנית. און היינט דארף מען פארן

און מאכן אן עסק פון דעם הייליגן ציון.

און דער רבי האט טאקע מרמז געווען אז היינט דארף מען מגלה זיין פאר אלעמען די צען קאפיטלעך תהלים מיט'ן צוזאג פון הייליגן רבי'ן. און היינט דארף מען דערציילן די מעשה - וואס מיר, קינדער, האלטן טאקע יעצט אינמיטן לערענן - די וואונדערליכע מעשה פון די זיבן בעטלערס'. וואו דער רבי פארציילט צום סוף פון די מעשה אז עס איז פארהאן צען ערליי נגונים, און דער בעטלער אן די הענט היילט די

ולא יורה אצילי שום שקידא
על רוצאות שבתות וימים טובים ונהיה
מטויים בך שחמלא על כל פנינו שובאי
על כבודי שבת ימים טובים קורים
(ליקוטי תהלים "א")

הרה"ח ר' לוי יצחק בענדער זצ"ל דערציילט

לְכָבוֹד דִּי יִצְחָק פֿון
הַר הַקְּדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ
מ'לִיזֶענְסְק בַּעַל נַעַם אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, בְּרַעֲנַנְגֶּען מִיר
עֲטִילִכֶּע סְפוּרִים דֶּרְצִיילֶט דוּרְךָ הַרְבֵּי הַחֲסִיד רַבִּי
לְוֵי יִצְחָק בַּעֲנֵדֶר זי"ע.

עס איז געווען אַ מעשׂה ביים רבי'ן ר' אַלימֶלֶךְ, אַז
אַינער אַ בעל תְּשׁוּבָה איז געקומען צו אים, און
ער איז שוין געווען כּמעט אַ
'טויטער' פון אַזויפיל סגופים
און עבודות וואס דער בעל
תְּשׁוּבָה האט געטון - צו קענען
תְּשׁוּבָה טון. כּמעט אַ 'מת' איז
ער געווען!

האט דער הייליגער רבי ר'
אַלימֶלֶךְ זיך אַנגערופֿן, "וואס
האַסטו מיר דא געברענגט?
מת?!" איך קען דאך גאַרנישט
רעדן מיט אים!?" ער איז דאך הויט און בייך!?"

האט דער רבי ר' אַלימֶלֶךְ געזאגט צו זיין זון ר'
אַלעזר; דו גיי גיב אים עסן! גיי, און זע אז עטליכע
וואכן זאל ער גוט עסן, זאל ער קומען צו די
כוחות, וועל איך קענען רעדן מיט אים! ער זאל
קענען די וועלט, נאכדעם וועסטו אים בְּרַעֲנַנְגֶּען
צו מיר! ר' אַלעזר האט אים טאקע געגעבן צו עסן
און טרינקען, און נאך עטליכע וואכן האט דער
רבי אַלימֶלֶךְ גערעדט מיט דעם בעל תְּשׁוּבָה וואס
מען דאַרף רעדן!

פֿירט אויס ר' לְוֵי יִצְחָק: אַזוי אויף די זעלבע איז
ביים ענין פון 'התבודדות'. ווען אַ איד מאכט

הַתְּבוּדוֹת דאַרף עס זיין מיט 'שְׂמֵחָה'! מען דאַרף
זיך מְשַׂמֵּחַ זיין אַז ס'איז דא אין מיר אַזאַ מין טוב,
וואס מיינע גוטע נקודות קענען ביישטיין קעגן
דעם שלעכטס. דער פֿראַבלעם איז נאַר אַז איך
ווייס נישט פון מיי טוב, איך ווייס נישט פון מיינע
כוחות, דערפֿאַר דאַרף אַ איד רעדן צו זיך אליין
און זיך זאָגן: "גיי! דו זאַלסט וויסן דו האַסט אין
דיר כוחות, דו האַסט אין דיר כוחות, דו קענסט
זיין אַן ערליכער איד! דו קענסט זיין אַ צדיק! נאַר
באַנוץ זיך מיט דינע כוחות!

דער רבי ר' זושא איז געווען אַמאל ביים זיין
ברודער דער רבי ר' אַלימֶלֶךְ, האט ער אים
געפֿרעגט "ברודער זאג מיר,
וואס עפעס ביי דיר טוט
זיך אַזעלכע גרויסע זאַכן,
גרויסע מופֿתִים, און עפעס
געוואלדיגע זאַכן טוען זיך
ביי דיר, וואס איז דאס?!" דער
נאמען פון הייליגן רבי ר'
אַלימֶלֶךְ האט דאך געקלינגען
אין דער וועלט, מיט זיינע
גרויסקייטן מיט זיינע
עובדות. האט אים דער רבי

ר' אַלימֶלֶךְ געענטפֿערט, "דאס איז נאַר דערפֿאַר
- ווייל די אידן וואס קומען צו מיר האבן זיך זייער
ליב איינער דעם אַנדערן!! עס איז דא אַ גרויסע
אַהבָה צווישן די מענטשן!" אזוי האט אים דער רבי
אַלימֶלֶךְ געענטפֿערט! די אלע וואס זענען דא ביי
מיר האבן זיך ליב איינער דעם אַנדערן!

האט געזאגט דער רבי ר' זושא: "אַ, ס'איז ריכטיג,
דאס איז דאס!" ער האט אים מודה געווען אַז
דאס איז דאס, דער כח וואס איז דא דא, אַז ס'איז
דא אַהבָה צווישן דעם צדיק'ס מענטשן, איז אַ
געוואלדיגער נחת רוח פֿאַרן צדיק, איז דער צדיק
אליין גאַר עפעס אַן אַנדערער מענטש!

מיין מעשה'לע

מוצאי שבת פֿרשֿת צו בין איך געגאנגען קויפֿן דעם ספר "מיין מעשה'לע" איך האב געזען אז די מעשה וואס איך האב מפרסם געווען פאר אסאך וואכן צוריק איז נישט געווארן מפורסם, דער יצר הרע האט מיר געוואלט איבעררעדן איך זאל ווערן בעצבות. איך האב זיך אבער געשטארקט און איך האף אז עס וועט בעז"ה ארויסקומען נאך אזא ספר, און אויך מיין מעשה'לע ווערט ווערן געדריקט.

טייערער משה חיים און צו אלע טייערע קינדער וועלכע האבן נישט געטראפן זייער מעשה'לע אינעם נייעם בוך "מיין מעשה'לע", מיר האבן משתדל געווען אריינצולייגן אלע מעשה'לעך וואס די טייערע קינדער האבן אריינגעשיקט ביז אינמיטן זומער תשפ"א. מיר ארבעטן שוין אויף דעם ספר אפאר חדשים עס איז ערשט נאר יעצט ארויסגעקומען. עס קען זיין אז עס וועט זיך נאכאמאל אנזאמלען מעשה'לעך וועט מען קענען בעז"ה דרוקן נאך א ספר. אדרבא זייטס מתפלל!!

פאר פורים, אין טאג פון תענית אסתר האב איך געשפירט ווי עמלק וויל מיר שטערן אויסצוגיין דעם הייליגן טאג. ער האט מיר אפילו נישט געלאזט זאגן קיין תיקון הקללי יעדעס מאל מיט אנדערע סבות. און נאר צום סוף טאג האב איך מצליח געווען זיך מתגבר זיין צו זאגן לקוטי תפלות און תיקון הקללי און קאפיטל כ"ב וואס מען פירט זיך צו זאגן אין דעם טאג.

פורים פאר מנחה האב איך געבעטן מיין טאטע ער זאל גיין מיט מיר צו א שול וואס דארט איז דא מער התעוררות ווייל די שול וואו מיר דאווענען געווענליך איז נישט געווען אזא התעוררות. אבער דאן האבן די מניעות זיך ווידער געשטארקט און צוליב א געוויסע סיבה האט מיין טאטע נישט געקענט דאווענען דארט, אבער איך האב אים געבעטן אפשר דאך קען איך גיין דארט וואו מען וועט דאווענען בעסער? האט מיין טאטע מסכים געווען מיט עפעס א תנאי וואס ער האט פון מיר פארלאנגט.

דאס יאר האב איך טאקע זוכה געווען צו הערן די מגלה מיט אזא התעוררות און געשמאק דאס האט מיר דערפרייט אויף א גאנץ פורים, ווי אויך דאנק איך דעם אויבערשטן אז איך האב זוכה געווען פורים אינדערפרי צו די אלע מצוות וואס מען דארף מאכן משך דעם טאג פורים און די שמחה פון פורים באגלייט מיר ביז היינט און איך האף בעזר השם אז דאס וועט מיר באגלייטן דעם גאנצן לעבן.

דעם הייליגן רבי'נס עבודה און שבת'דיגע לילת

האבן שוין אויך געמאכט א המוציא און געגעסן פון די חלה. אבער דער רבי גלייך נאכדעם וואס ער האט געגעסן א שטיקל חלה איז ער ארויף מיט זיינע מחשבות אין גאר הויכע וועלטן און זיך באהאפטן אין הייליגן באשעפער מיט גאר א גרויסע דבקות און א פארקטיגע יראה.

דער רבי זיצט שטיל מיט אפענע אויגן מיט א וואונדערבארע און שטארקע דבקות א גאנצע נאכט... די שטיב מענטשן האבן נישט

געוואלדיגע קדושה און יראה וואס איז געלעגן שבת אויפן רבי'נס פנים, בפרט אין רבי'נס אינגע יארן איז עפעס וואס מען קען נישט אראפשרייבן און ארויסברענגען אויפן פאפיר.

עס איז געווען איינמאל ביי די סעודה פון שבת ביינאכט, נאכדעם וואס דער הייליגער רבי האט זיך געוואשן נטילת ידים און געמאכט די ברכה המוציא לחם, און אלע ארומיגע

די זיבן
בעטלערס

~4~

גאר ניט פארהאנדן קיין שום נברא אין דער וועלט וואס ער זאל מ׳זיך ניט וועלן הערן (כלומר סע ניט דא קיין שום באשעפעניש אין דער וועלט וואס סע זאל ניט וועלן הערן זיינע שירים וכדו') און סע אזוי אין זיי דא (דהיינו אין די חידות און אין די שירים וואס ער זאגט) כל התכמות. און איך האב איין הסקמה דראף. פון דעם גרויסן מאן וואס ער הייסט דער אמתיר איש חסד.

ווארין אמאל, זענען גיזעסין אלע חכמים און איטליכער האט זיך בארימט מיט זיין חכמה. איינער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט מיט זיין חכמה. אייזין. (דהיינו דאס וואס מען זאל קענען מאכן אייזין פון דער ערד דאס האט ער ארויס גיבראכט אויף דער וועלט).

און דער האט זיך בארימט ער האט ארויס גיבראכט איין אנדער מין מתכת (דהיינו איין אנדער מין אייזין ווארג. זיין אדער בליי וכדו') און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט מיט זיין חכמה זילבער. דאס איז שוין חשובער (דהיינו דאס וואס מע קאן מאכן זילבער. דאס האט ער ארויס גיבראכט) און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט. מע זאל קענען מאכן גאלד. און דער האט זיך בארימט. ער האט ארויס גיבראכט כלי מלחמה. (דהיינו די פלים וואס מע האלט מיט זיי מלחמה. דהיינו ביקסן און הוקמאטיס און דעסט גלייכין די חכמה צו מאכן די פלים דאס האט ער ארויס גיבראכט).

און דער האט זיך בארימט. ער קאן מאכן די

דעם דריטן טאג. האבין זיך חתן כלה ווידער דערמאנט. און האבין גיוויינט און גיבענקט. ווי נעמט מען דא. דעם דריטן בעטליר. וואס ער איז גיווען א כבד פה (דהיינו ער האט גישטאמפילט מיט דעם מויל).

דערווייל קומט ער אריין און זאגט. איך בין דא. און איז זיי ארום גיפאלין. און האט זיי גיקושט און ער האט זיי אויף אזוי גיזאגט כנ"ל. פריר האב איך אייך גיבענטשט. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. היינט שענק איך אייך דרשה גישאנק. אז איר זאלט זיין אזוי ווי איך. איר מיינט איך בין א כבד פה. איך בין גאר קיין כבד פה ניט. נאר די דיבורים פון דער וועלט וואס זיי זענען ניט קיין שבחים צום אייבירשטן האבין קיין שלמות ניט

(כלומר דריבער האט ער א פנים ווי א כבד פה. וואס קען ניט ריידן. ווארין ער וויל גאר ניט ריידן קיין שום ווארט פון דער וועלט. וואס סע אזוי ניט קיין לויב צו השם יתברך. ווארין די רייד וואס ניט קיין לויב צו השם יתברך האבין קיין שלמות ניט. איבער דעם שטאמפילט ער אין די רייד).

אבער צום אמת בין איך גאר קיין כבד פה ניט. אדרבא. איך בין א מליץ און א דברן דהיינו א ריידער. זייער א וואוילער וואס סע אזוי א ווילד חידוש. און איך קאן ריידן חידות און שירים און לידער וואס זיי זענען ווילדע חידושים. וואס אז איך הייב אן צו ריידן מייענע חידות מיט מייענע שירים מיט מייענע לידער. איז

מאן. און אײך (דהיינו דער כּבד פּה וואס ער דערצײלט דאס אלץ) גיי אום און נעם צום אויף אלע אַמתי חסדים און ברענג זיי צו דעם אַמתי אײש חסד. און דער עיקר זמן (דהיינו אז ס׳ע זאל זײן א צײט ווארין די צײט אליין דהיינו אז ס׳ע זאל זײן יאר און טעג אויף דער וועלט דאס אליין האט זיך אויך השם יתברך באשאפן) ווערט נאר דורך אַמתי חסדים. און אײך גיי אום און נעם צום אויף אלע אַמתי חסדים און ברענג זיי צו דעם אַמתי אײש חסד. וואס דערפון ווערט דער זמן.

און ס׳ע איז פארהאנדן א בארג. און אויף דעם בארג שטייט א שטיין. און פון דעם שטיין גייט א קוואל. און איטליכע זאך האט א הארץ. און די וועלט אין גאנצן האט אויף א הארץ. און דאס הארץ פון דער וועלט. איז א גאנצע קומה מיט א פנים און מיט הענט און פיס וכו'. לושמיר דער נאגיל פון דעם פוס פון דעם הארץ פון דער וועלט. איז הארציקער אײדער אײן אַנדערײנס הארץ.

און דער בארג מיט דעם קוואל שטייט אין אײן עק פון דער וועלט. און דאס הארץ פון דער וועלט. שטייט אין דעם אַנדערײן עק פון דער וועלט. און דאס הארץ. שטייט אַקעגין דעם קוואל. און גלוסט און בענקט תמיד זײער אז ס׳ע זאל קומען צו דעם קוואל. און דאס בענקען און דאס גלוסטן פון דעם הארץ צוא דעם קוואל איז גאר ווילד. און ס׳ע שרייט תמיד דאס הארץ אז ס׳ע זאל קומען צו דעם קוואל. און דער קוואל גלוסט צו דעם הארץ אויך.

און דאס הארץ. האט צוויי חלישות (דהיינו צוויי שלאפקייט). אײנס ווארין די זון יאגט עס זײער. און ברענט עס. (ווייל ס׳ע בענקט אלץ און וויל קומען צום קוואל). און דאס אַנדערע שלאפקייט האט דאס הארץ מחמת דעם בענקען און דאס גלוסטן וואס דאס הארץ בענקט און גלוסט תמיד. און ס׳ע גייט גאר אויס צו דעם קוואל. און ס׳ע שרייט אלץ ס׳ע זאל קומען צו דעם קוואל כּנ״ל. ווארין דאס הארץ שטייט תמיד אַקעגין דעם קוואל און שרייט נא גיוואלד. און ס׳ע

אײזין ווארג. ניט פון די זאכין. וואס זיי מאכין דערפון די אײזין ווארג. און דער האט זיך בארימט מיט אַנדערע חכמות. ווארין ס׳ע איז פארהאנדן כמה זאכין אויף דער וועלט. וואס מע האט ארויס גיבראכט דורך חכמות. דהיינו סאליטרע און פילוויר און דעסט גלייכין האט זיך איטליכער בארימט מיט זײן חכמה.

האט זיך דאָרט אײנער אַנגירופין אײך בין קלוגער פון אײך. ווארין אײך בין קלוג ווי דער טאג. האט מען דאָרט ניט פארשטאנען וואס ער זאגט. ער איז קלוג ווי דער טאג. האט ער זיך צו זיי אַנגירופן. ווארין אלע אײערע חכמות. קאן מען זיי צום אויף נעמען. וועט פון זיי מער ניט זײן. נאר אײן שעה. כאטשע איטליכע חכמה נעמט זיך פון אײן אַנדערין טאג. וועדליג די בריאה וואס ס׳ע גיווען אין איטליכן טאג.

ווארין אלע חכמות זענען זיך הרפכות (דהיינו מע מישט צום אויף עטליכע זאכין אין אײנעם און דערפון מאכט מען די זאך. אײבער דעם נעמט זיך איטליכע חכמה פון דעם טאג. וואס אין דעם טאג האט גאט באשאפן די זאכין וואס דערפון נעמט מען די מאטעריעס און מע מישט אויס מיט חכמה און מע מאכט די זאך וואס מע וויל מאכין זילבער אדער קופער און דעסט גלייכין) פון דעסט וועגן פארט קאן מען מיט חכמה צום אויף נעמען אלע אײערע חכמות וועט פון זיי מער ניט זײן נאר אײן שעה.

אַבער אײך בין קלוג ווי א גאנצער טאג. (אזוי האט זיך בארימט דער אונטערשטער חכם הנ״ל) האב אײך מײך אַנגירופן צו אים (דהיינו דער כּבד פּה וואס ער דערצײלט דאס אלץ) ווי וועלכער טאג (כלומר ווי וועלכער טאג ביסטו קלוג) האט ער זיך אַנגירופן. אַט דער איז קלוגער פון מיר. ווייל ער פּרעגט ווי וועלכער טאג. לושמיר ווי וועלכער טאג איר ווילט אזוי בין אײך קלוג. לושמיר פאר וואס זע ווידער איז דער קלוגער. ווייל ער האט גיפּרעגט ווי וועלכער טאג. דער חכם איז זיך אויך קלוג ווי וועלכין טאג ער וויל. נאר ס׳ע פארהאנדן א גאנצע מעשה.

ווארין דער אַמתי אײש חסד. איז זײער א גרויסער

בענקט אלץ זייער זייער צו דעם קוואל כנ"ל.

זאך ניט זיין אן א צייט.

לושמיר אז דאס הארץ באדארף זיך אביסל אפרוען. אז סע זאל זיך אפסאפען אביסל. אזוי קומט אגרויסער פויגיל. און פארשפרייט די פליגל אויף אים און פארשטעלט אים פון דער זון. דעמולט רוט זיך דאס הארץ אפ אביסל. און אפילו דעמולט אז סע רוט זיך אפ. קוקט עס אויף אקעגין דעם קוואל. און בענקט אלץ צום קוואל. לושמיר אז סע בענקט יוא אזוי צום קוואל.

לושמיר גאר די צייט פון דעם קוואל איז נאר וואס דאס הארץ שענקט דעם קוואל א טאג במתנה. און אז דער טאג וויל זיך שוין אויסלאזן. און ווי דער טאג וועט ארועק גיין וועט זיך שוין דער קוואל קיין זמן ניט האבין וועט דער קוואל ארועק גיין פון דער וועלט. ווי דער קוואל וועט ניט זיין. וועט זיך דאס הארץ אויף אויסגיין חס ושלום. וועט חס ושלום גאר די וועלט בטל ווערן כנ"ל.

פארנואס גייט ער ניט צום קוואל. נאר ווי באלד דאס הארץ וויל צו גיין נאהנט צום בארג וואס אויבין איז דער קוואל. אזוי זעהט ער שוין ניט ארויס דעם שפיץ. קאן ער ניט זעהן דעם קוואל. און וויבאלד ער קוקט ניט אויף דעם קוואל. גייט ער אויס.

אזוי ווי סע קומט נאהנט צום סוף טאג. אזוי הייבן זיי זיך אן צו גיזעגניצען איינער מיט דעם אנדערן דאס הארץ מיט דעם קוואל. און זיי הייבן אן צו זאגן חידות און שירים און לידער איינער צום אנדערן זייער וואוילע חידות און לידער. מיט גרויס ליבשאפט און מיט גרויס בענקעכץ זייער איינער צום אנדערן דאס הארץ צום קוואל. און דער קוואל צו דעם הארץ.

ווארין גאר זיין חיות פון דעם הארץ. איז נאר פון דעם קוואל. און אז ער שטייט אקעגין בארג. זעהט ער ארויס דעם שפיץ בארג וואס דארט איז דער קוואל. אבער תיכף וויבאלד ער וויל צוגיין צום בארג. זעהט ער שוין ניט ארויס דעם שפיץ (ווארין אזוי איז זיך דער שטייגער. ביי א הייזן בארג. פון ווייטן אז מע שטייט. זעהט מען ארויס דעם שפיץ. און אז מע גייט צו נאהנט זעהט מען שוין ניט ארויס דעם שפיץ) קאן ער שוין ניט קוקן אויף דעם קוואל. קאן ער חס ושלום אויסגיין און אז דאס הארץ זאל חס ושלום אויסגיין. וואלט גאר די וועלט חרוב גינארין ווארין דאס הארץ איז זיך דאס חיות פון איטליכער זאך און ווי קאן די וועלט א קיום האבין אן דעם הארץ. איבער דעם קאן דאס הארץ ניט צו גיין צום דעם קוואל. נאר סע שטייט תמיד אקעגין דעם קוואל און סע בענקט און סע שרייט תמיד אז סע זאל קומען צו דעם קוואל כנ"ל.

און דער אמתיר איש חסד. האט דראף השגחה. און ער היט דאס אפ. און ווי סע קומט דער טאג גאר צום סוף. נאר ער זאל זיך אויסלאזן (וואס האט באלד ווי דער טאג וועט זיך אויסלאזן און דער קוואל וועט שוין קיין טאג ניט האבין כנ"ל וועט ער ארועק גיין און אזוי וועט חס ושלום דאס הארץ אויף אויסגיין. וועט חס ושלום די גאנצע וועלט חרוב ווערן).

און דער קוואל האט גאר קיין זמן ניט. ווארין דער קוואל איז גאר ניט אין זמן. (כלומר דער קוואל האט קיין שום צייט ניט דהיינו ער האט ניט קיין שום טאג און קיין שום צייט אין דער וועלט. ווארין ער איז גאר העכער פון דער צייט פון דער וועלט) לושמיר. ווי אזוי קאן דער קוואל זיין אין דער וועלט. (ווארין אין דער וועלט קאן זיך קיין

אזוי קומט אן דער אמתיר איש חסד און שענקט א טאג דעם הארץ. און דאס הארץ שענקט דעם טאג דעם קוואל. אזוי האט שוין ווידער. דער קוואל א זמן (דהיינו דעם טאג קאן שוין דער קוואל ווידער א קיום האבין קאן שוין דאס הארץ אויף א קיום האבין וכר) און אז דער טאג קומט אן פון וואנען ער קומט אזוי גייט דער טאג אויף מיט חידות. און מיט וואוילע שירים וואס אין זיי איז דא אלע חכמות. און סע איז דא חילוקים צווישן די טעג. ווארין סע איז פארהאנדין זונטאג און מאנטאג וכר. און אזוי איז פארהאנדין ראש חודש און ימים טובים. (כלומר וועדליג דעם טאג וואס פאר אטאג סע קומט. מיט אזוינע שירים קומט ער אן).

און גאר דער זמן וואס דער אמתיר איש חסד האט.

איז זיך אלץ דאָרף מיר. (דײַניגן דאָרף דעם כּבד פּה װאָס ער דערצײלט דאָס אַלץ) װאָרײן אײך גײ זיך און נעם צום אױף אַלע אַמתי חסדים. װאָס פון זײ װערט גאַר דער זמן כּנ״ל. (און אײכער דעם אײז דער כּבד פּה קלוגער אפילו פון דעם חכם װאָס ער האָט זיך באַרײמט ער אײז קלוג װי װעלכער טאָג מע וויל. װאָרן גאר די צײט מיט די טעג װערן זיך גאר דורך אים. װאָס די טעג קומען אָן מיט שײרים און חידות װאָס אײן זײ אײז אַלע חכמות וכּו פּנ״ל).

נמצא האב איך זיך א הסקמה פון דעם אמתין איש חסד. אז איך קען ריידן חידות און שירים וואס אין זיי איז אַלע חכמות (װאָרן גאר די טעג מיט די חידות מיט די שײרים װערן זיך גאר דורך אים פּנ״ל) דײַנט שײנק אײך אײך בּמתנה גמורה דרשה גישאנק אז איר זאלט זײן אזוי װי אײך. אײז דאָרט גײווארן אַ גרויסע שײמחה און אַ גרויסע חדוה. און זײ האבן אַ הילוא גיטאָן.

די דרייצנטע מעשה (4) פון די זיבן בעטלירס

- די קוואל ביי איין עק פון דער וועלט און דער הארץ ביי די אנדערע עק פון דער וועלט
- ט. וועלכע חלישות האט די הארץ?**
  - ווייל די זון יאגט איר זייער
  - וויל סיבענקט און גלוסט און גייט אויס צום קוואל
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- י. ווער העלפט פאר די הארץ זיך צו אפרוען?**
  - א גרויסע פייגל וואס שפרייט אויס די פליגלען
  - א גרויסע אדלער וואס שפרייט אויס די פליגלען
  - א גרויסע וואלקן וואס מאכט א גרויסע שאטן
- יא. פארוואס גייט נישט די הארץ צום קוואל?**
  - ווייל ס'איז זייער זייער ווייט
  - וויל גייענדיג וועט ער אים נישט זעהן וועט ער אויסגיין
  - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- יב. ווער גיבט זמן פאר די קוואל?**
  - די הארץ גיבט אים א טאג במתנה
  - דער חכם גיבט אים א טאג במתנה
  - די שטיין גיבט אים א טאג במתנה
- יג. וואס פאסירט צווישן די הארץ און דעם קוואל פאר די טאג גייט אוועק?**
  - זיי זאגן חידות שירים און לידער איינער צום אנדערן
  - זיי טוען זיך אפרוען
  - זיי וויינען און שרייען
- יד. ווער גיבט פאר די הארץ א טאג במתנה?**
  - דער בעטלער דער כבד פה
  - דער אמת'ר איש חסד
  - דער וואס איז קלוג ווי דער טאג
- טו. ווער גיבט די זמן פאר דער אמת'ר איש חסד?**
  - דער וואס איז קלוג ווי דער טאג
  - די קוואל
  - דער בעטלער דער כבד פה
- 56. וואס לערנסטו זיך פון די מעשה פון דעם טאָג?**
  - וואס א חכמה חסד פון א איד קען אפאטאָרן
  - וואס א קען זיין א חסד א חסד פון א איד
  -

- א. וואס איז דער בעטלער דער כבד פה?**
  - א מליץ און א ריידער וואס איז א ווילד חידוש
  - זייער א גרויסער חכם
  - אינער וואס קען נישט רעדן
- ב. פון וועמען האט ער א הסכמה?**
  - פונעם גרויסן אדלער
  - פון די מדינה של עשירות
  - פון דער אמת'ר איש חסד
- ג. מיט וואס האט זיך בארימט דער פערטער חכם?**
  - אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט זילבער
  - אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט גאלד
  - אז ער האט אויסגעטראפן וויאזוי מ'מאכט כלי מלחמה
- ד. מיט וואס בארימט זיך דער חכם וואס איז קלוגער פון זיי?**
  - אז ער איז קלוג ווי דער נאכט
  - אז ער איז קלוג ווי דער טאג
  - אז ער איז קלוג ווי איין שעה
- ה. און וויפיל צייט קען מען צוזאם נעמען זייערע חכמות?**
  - אין איין שעה
  - אין איין טאג
  - אין איין וואך
- ו. צו וועם ברענגט דער כבד פה די אמת'ע חסדים?**
  - צו דער וואס איז קלוג ווי דער טאג
  - צו דעם אמת'ן איש חסד
  - צו דעם גרויסן אדלער
- ז. פון וואו גייט ארויס די קוואל?**
  - פון א שטיין וואס שטייט אויפ'ן בארג
  - פון א שטיין וואס שטייט נעבן בארג
  - פון א טיפע פלאץ
- ח. וואו שטייט די הארץ און ווי שטייט די קוואל?**
  - די קוואל ביי די עק פון דער וועלט און דער הארץ אינמיטן פון דער וועלט
  - די הארץ ביי די עק פון דער וועלט און די קוואל אינמיטן פון דער וועלט

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5-3333-72

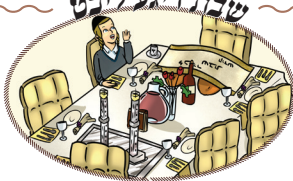
1-518-329-9149 646-518-1095

תיקון איז געוואנדן אין אַט דעם הייליגן צדיק און זיין הייליגע קבר אין אומאן וואס איז באשטימט געווארן פאר אונז און פאר אלע דורות.

זאל דער אויבערשטער העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו ווערן בקרוב גערייניגט מיט די אפר פון פרה אדומה, און ביזדער ווייל וועלן מיר גיין מיט די וועג פון תמימה דאס איז אונזערע נקודות טובות אשר אין בה מום - וואס איז גאנץ אן קיין פעלער און זוכה זיין צו 'לטהר טמאים באומר קדוש', אז מיר וועלן זאגן אויף זיך קדוש - 'מיר זענען הייליג' וועלן מיר טאקע ווערן טהור!

המשך פון זייט 3

שבת'דיגע ליכט

דער רבי האט אויסגעפירט: "שבת איז אפילו א פשוטער איד פרייליך מיט זיין פיש און מיט זיין זופיצע." דארפן מיר קינדער זיכער פרייליך זיין, לוסטיג זיין, ביזן לעצטן טאג אריין... (זופיצע איז א שיינער שבת בגד)

איך א תפלה בעט זיך ר' נתן: "באשפעער איך וויל זיין פרייליך שבת, ווייל כמעט אלעס איז געוואנדן איך די שמחה פון שבת. אבער דו ווייסט דאך די אלע שטערונגען און התגברות וואס מען פארלייגט זיך אויף מיר יעדעס קאל מיר צו שטערן חס ושלום פון די שמחה פון שבת. דערבארעם זיך אויף מיר טאטע אין הימל, אב הרחמן, דערפריי מיר מיט זיין ישועה און זיי מיר מזכה זיך צו פרייען יעדן שבת מיט גאר א שטארקע שמחה, אזוי וועל איך זוכה זיין צו ממשיד זיין די שמחה אויך אויף די זעקס טעג פון דער וואך און איך וועל דורכדעם קענען זיין פרייליך א גאנצע וואך מיט אן אמתע שמחה."

בת מלכה - וועלכע איז אנדער געפאלן חלשות פון די צען ערליי פילן - מיט די צען נגונים וואס דאס איז דער סוד פונעם תיקון הכללי.

דא איז טאקע די פלאץ צו דאנקן דעם אויבערשטן וואס מיר האבן שוין ביז היינט זוכה געווען צו זיין ביים רבי'ן און באקומען דעם געוואלדיגן תיקון און אויף ווייטער זיך צו מערער זיין און בעטן ביים הייליגן באשפעער ער זאל שוין רחמנות האבן אויף אונז און אויף גאנץ כלל ישראל, אז אלע אידן זאלן קענען פארן צום הייליגן רבי'נס ציין אן קיין פחדים און אן שטערונגען, ווייל אונזער

אריינגעברענגט פארן רבי'ן די פיש, אויף נישט קיין זופ אדער פלייש, פון גרויס פחד וואס זיי האבן געהאט פונעם רבי'נס אויסזען, און זיי האבן נישט געוואלט שטערן זיינע הייליגע עבודות.

אינדערצווישן איז שוין ליכטיג געווארן, דער זון האט אויסגעשיינט, מען האט געבענטשט און אלע זענען זיך צוגאנגען. טייערע קינדער! דער הייליגער רבי האט אונז באפוילן צו זיין גאר פרייליך שבת קודש. איינמאל ווען דער רבי האט געפרעגט פון ר' נתן אויב ער איז פרייליך שבת און ר' נתן האט געענטפערט אז ער איז פרום - ערנסט, האט אים דער רבי געזאגט: נישט אזוי וויל איך! דער עיקר איז שמחה! ווייל שבת דארף מען זיין פרייליך נאכדעם קען שוין ארויסקומען א ידאה. אזוי האט דער רבי ווייטער ארומגערעדט אז מען דארף זיין אויפגעלוינט און אויפגעלייגט און פארמערן מיט גוטע געשמאקע עסן, און דאס וואס מען גיבט אויס געלט פאר שבת איז נישט אריינגערעכנט אין די באשטימטע געלט וואס איז באשערט פארן מענטש.

יום יפורי אשיות פרטים במחצית אשית